AUGUSTINUS. PS. AUGUSTINUS. AMBROSIUS AUTPERTUS
Mitte 12. Jh.
Seite 19r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36545
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

illā pulchritudinē uidero pnuntiabo. R.
Prorsus nichil aliud facias. si iā cohibe te ala
crimis. æstringe animū. multū omino fle
uisti. æ hoc omino morbi: iste pectoris tui gra
uū accepit. A Modū uis habere meas lacri
mas cū misericē mēe. modū ñ uidēā. aut ua
litudinē corporis cōsiderare me iubes. cū
ego ipse tabe confect̄ sim. S. queso te si quid
in me uales ut me tēptes paliq̄ cōpendia
ducere. ut t̄ uicinitate ñ nulla lucis illius
quā siq̄d pfect̄ tolerare iā possim. pigeat
me oculos referre ad illas tenebras q̄ ds relicte
si tam̄ relicte adhuc die de s̄ certam mēe blan
diri audent. R Concludam̄ si placet hoc
pmū uolum̄. ut iā insedo aliquā q̄ cōmoda
occurrent adgrediam̄ uiā. ñ cni huic affec
tioni tuē amodera tā cōcertatione cessandū ē.
A Hēsina omino ēcludi he libellū. ñ m̄ modicū
q̄uiuent̄ sim de uicinia lucis apuceris. R Gent
t̄ ille medie morē. Hā nescio q̄s me q̄te ducā
fulgor inuitat æ tangit. haq̄ accipe uiuent̄.